

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de
Heiligen der Laatste Dagen.

(Opgericht in 1896.)

Van daag is het uw dag en de mijne; de eenige dag die wij hebben, de dag waarin wij onze rol hebben te spelen. Wat die rol zal hebben te beteekenen in het groote geheel mogen wij allicht niet verstaan, maar wij zijn hier om dezelve te spelen, en nu is het de tijd.

JORDAN.

No. 1

1 Januari 1913.

18e Jaargang.

Een Nieuwjaarsgroet,

door President Roscoe W. Eardley.

Van de genietingen der Kerstdagen zijn we onze schreden gaan zetten in het Nieuwe-jaar. Hetzij we hebben gewoond in het geliefde en schoone Holland, — het land van vrede, lager dan de zee en achter de dijken, of hetzij onze woning gevestigd was in de toppen van de ruwe maar grootsche rotsgebergten, in onze harten hebben wij den Christus-geest gevoeld, die de geheele wereld schijnt te hebben óórdrongen, en voor een enkele week de geheele wereld tot één heeft gemaakt.

Heil 1913! Voor ons ontvouwd zij eene bladzijde, schoon, onbeschreven en onbevlekt, en doet ons daarop schrijven wat wij maar willen.

Als ik mij voor een oogenblik verplaats op haar beginpunt, en staar op het jaar wat pas is heengegaan, dan welt er een gevoel van de diepste dankbaarheid en waardeering op in mijn hart. Voorwaar, de Eeuwige Vader heeft ons gezegend en voorspoedig doen wezen in de dagen die gepasseerd zijn. Het aantal onzer zendelingen is onverminderd gebleven, en de enkele weinigen van onze leden die gegaan zijn naar het groote hiernamaals, zijn slechts heengegaan naar de woningen van glorie.

In 1912 heeft ijver en liefde het werk in onze zending gekenmerkt. De ouderlingen brachten hunne boodschap tot ongeveer een honderdduizend woningen, en verspreidden bijna eveneens een honderdduizend boeken, alsmede ongeveer vier maal zooveel tractaten. Meer exemplaren van het Boek van Mormon zijn verkocht geworden dan allicht in enig ander der voórgaande jaren gedurende de geschiedenis der zending. De verordening van den doop tot vergeving der zonden was bediend aan een groot aantal personen in alle deelen der zending; de handen werden gelegd óp de gedoopten voor de bevestiging als leden van de Kerk, en voor het ontvangen van den Heiligen Geest; kinderen werden ingezegend door de macht van het priesterschap en in overeenstemming met het voorbeeld gegeven door den Meester; de zieken werden gezalfd met olie, en gezegend voor het herstel van hunne gezondheid, en waardige mannen werden verordineerd tot het heilig priesterschap.

Het werk van het locale priesterschap onder de heiligen en vreemdelingen, de volbrenging van de verschillende verordeningen in de onderscheidene vergaderingen, en ander werk wat door hen gedaan werd voor den groei en de ontwikkeling van de gemeenten waarin zij werkten; het werk van de locale leden, broeders en zusters, dat alles is waard om afzonderlijk te worden vermeld.

Broeders en Zusters, alle gij medewerkers in des Heeren wijngaard! Moge de Eeuwige Vader u zegenen; u en alle de uwen, voor wat gij gedaan hebt in Zijn werk, en moge uw loon een eeuwig loon wezen.

En nu voor de toekomst, — het jaar der belofte wat wij thans zijn ingetreden. Op hare schitterende bladzijden moogt ge daar enkel die dingen op hebben te schrijven, welke zonschijn in de wereld rond u zullen brengen. Mogen uwe harten vervuld zijn met vreugde en geluk, wat schijnen zal voor uwe aanmoediging; moogt ge gezondheid genieten, sterkte, en bevrijd zijn van pijn; moogt ge uwe liefde uitstorten op elkeen, zoodat ge bemind moogt worden door de kleine kinderen en geëerbiedigd door de groote en verstandige menschen; moogt ge den taak vervullen, die u is aangewezen om te volbrengen, beiden in uw dagelijksch leven en in uwe godsdienstige verplichtingen. Hetzij ge deel moogt hebben in het lossen van een groot schip, dan wel of ge een stuk kleeren hebt te verkoopen over de toonbank, of een kleedingstuk hebt te maken, of een paar schoenen, of wat ook; hetzij ge als een leeraar rondgaat om de heiligen te onderwijzen of in de zondagschool, of ge den catheder in bezit neemt om te prediken, moogt ge in alles het beste en edelste geven wat ge bezit, u te binnen brengende dat alle werk, in eerbaarheid volbracht, edel en goed is in de oogen van God, en dat het alleen de menschen zijn geweest, die het werk van Gods kinderen hebben verdeeld in maatschappelijk en geestelijk.

Moogt ge de zegeningen die de uwe zijn, op prijs stellen, en daar dikwijls melding van maken, — de schoonheid van de wereld, waarin ge leeft, het vrije land waarvan ge een inwoner zijt, de Kerk, wier onderwijzingen u vrij hebben gemaakt, en alle de andere zegeningen die de Heer u heeft gegeven; die kleinigheden, die uw hoofd kronen met onuitsprekelijke voordeelen u elken dag van uw leven geschonken.

Als kouden tegenstand uw leven inkomt en moeilijkheid bezit van uw levenspad neemt, als verdriet uwe ziel beproeft, mag dan Hij, die wijzer is dan de wijste van ons, u sterkte en moed geven in overeenstemming met de behoeften van uwen dag, opdat ge met de zielskracht, een Heilige der Laatste dagen waardig, uwen weg ten einde toe moogt bewaren, u in nederigheid voor God en den Zaligmaker die u liefhebben terneder buigende, zeggende: „Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede, o Heer!”

Als het nieuwe jaar wederom een oud jaar zal zijn geworden, en hare bladzijden gesloten en voor eeuwig verzegeld zullen zijn, mag dan de wereld een betere wereld zijn geworden omreden dat gij hebt geleefd gedurende 1913.

VAN DEN ZENDINGS-SECRETARIS.

Eén enkel innig woord slechts, voor de lezers van De Ster.

In de allereerste plaats wensch ik te zeggen, dat ik het eene eer acht, mij de gunst te zien bewezen een paar regelen voor „De Ster” te mogen schrijven. Een klein tijdschrift, wat weliswaar nietig schijnt in omvang en in verspreiding, vergeleken bij het groote aantal harer zusteren, maar wanneer de groote waarheden in oogenschouw worden genomen, die zij voortbrengt, kan het met de beste van allen wedijveren. Dat is dan ook de reden, waarom ik mij met de mij bewezen gunst hoogelijk bevoorrecht acht.

Wij zijn thans genaderd tot het afsluitende tijdperk van een zeer succesvol jaar, en aangezien ik de Secretaris der zending ben, zal het mijn werk wezen om een algeheel rapport op te maken van ons werk gedaan gedurende het afgelopen tijdperk, en dat rapport op te zenden naar Zion, alwaar zooals we allen weten het hoofdlichaam van onze Kerk gevestigd is. Voor hem, die in het werk betrokken is, en gewerkt heeft voor een succesvol jaar, om de boeken te kunnen sluiten met cijfers, die een hooger en standaard doen zien dan die van het voorgaande jaar, is dat zeer aangenaam. Voor de meesten uwer zou het groote verwondering baren, te weten welk eene enorme hoeveelheid lectuur er verspreid is, gedurende het jaar 1912. Onze President zal ongetwijfeld tot zich zelve zeggen: „Ik had het rechte soort van materieel om met te werken, en met de hulp van onze goede en getrouwe heiligen, kon ons succes niet anders dan goed zijn” — maar ik verzeker u, dat het mij ten hoogste gelukkig maakt mijnen naam als secretaris te mogen zetten onder zulk een uitstekend rapport, en ik wensch elkeen geluk te wenschen, zoowel heiligen als zendelingen, en ieder die een werkzaam aandeel genomen heeft in het verkrijgen van zulk een vruchtbaeren oogst.

Laat een ieder van ons te werk gaan en trachten het toekomende jaar nog even beter te doen zijn dan het vorige. De tijd om daarmee te beginnen is „Nu”.

Elbert Hubbard, een van Amerika's meest vermaarde schrijvers van den tegenwoordigen tijd, zegt: „Zoo ge uw werk welgedaan wenscht, kies het dan uit als Bezigt Mensch. De andere soort heeft geen tijd.” Laat ons dus allen bezig zijn.

U allen een gelukkig en voorspoedig nieuw-jaar wenshende,

Uw broeder in het Evangelie,

O. EARL THOMAS,

Rotterdam.

Secret.

Henry V. Hansen

T.C. Hair

Fred E. White

Roy P. Christensen
Conferentie-President

Ezra F. Edman

Frankie P. Smith

Henry Noorda

Henry R. Thordick

J.N. Lamph

Fred. Summerhill

Bobe C. Dokter

Jan van Wel

W.M. Richardson

Wilford Davis

GROETEN VAN DE AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Door middel van ons gewaardeerd tijdschrift „De Ster”, wensch ik al mijne mede-arbeiders en broeders en zusters, een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar toe. Moge 1913 een jaar van succes zijn in elk opzicht, zoowel geestelijk en lichamelijk als maatschappelijk. En, zonder twijfel, wanneer wij leven in overeenstemming met het licht hetwelk door middel van Gods dienstknechten, — de Profeten van dezen tijd, — tot ons is gekomen, dan zullen wij zeer zeker ook groote zegeningen genieten.

Ik verheug mij ten eerste in het voorrecht in het Godswerk werkzaam te mogen zijn, en voor de tweede maal waardig te zijn geacht om eene zending in mijn vaderland te volbrengen. Tevens gevoel ik mij, vooral bij deze gelegenheid, verplicht elkeen te danken voor de ondersteuning door woord, daad en gebed aan mij geschonken. Vele zegeningen heb ik in het afgeloopen jaar mogen ondervinden, en menigmaal heb ik gezien dat God onze gebeden, wanneer ze ernstig tot Hem op worden gezonden, wil verhooren. Met anderen van mijne medearbeiders heb ik menigmaal mijne handen gelegd op het hoofd van de zieken, en heb hen gezond zien worden. In mijne eigene familie is Gods macht in dezen door gebedsverhooring betoond geworden. Mijn innigste verlangens zijn daarom dan ook om voort te gaan, en de roeping, welke mij is toebetrouwd, waardig te vervullen en na te komen.

De vooruitzichten in onze conferentie, dewelke vijf verschillende vertakkingen bezit, zijn goed. Ik hoop dat God ons zegenen wil met liefde, eenheid en nederigheid in ons aller hart, opdat we in staat zijn op den ingeslagen weg voort te gaan tot meerdere volmaking, en wij kunnen ons deze zegeningen doen geworden door allen vereenigd te zijn in elk opzicht. Onze macht is dan groot, want, wij allen weten het, eendracht maakt macht. Dat 's Heeren zegen dan bij voortdoring met ons zij.

Amsterdam.

H. NOORDA Jr.

Franklin Lambert

R.B. West

J.A. Sanders

Confereentie-President

Earl S. Frondsens

Sylvester Low

Tarbrose Hanchitt

R.J. De la Mare

William F. Thompson

Francis S. Emery

Nat. Aldrichs

Leon C. Wheeler

G.S. Parkinson

GROETEN VAN DE ARNHEMSCHE CONFERENTIE.

Aan de lezers van De Ster onze groeten.

Als gezamentlijke zendelingen van de Arnheemsche conferentie, wenschen wij al onze vrienden en kennissen een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar.

Eben Haëzer! — Tot hiertoe heeft ons de Heere geholpen! Dat is de danktoon van ons aller hart. Wij hopen en wenschen dat God ons allen ook wederom gedurende het nieuwe jaar met Zijne liefde en trouw bij zal staan, opdat Zijne gemeente moge groeien en bloeien, en nog velen het licht van het Evangelie mogen aanschouwen.

Waar dit jaar twee en twintig leden tot onze gemeente zijn toegetroden, daar is het onze wensch en begeerte, dat dit getal in de toekomst verdubbeld moge worden. En is het ook, dat velen onzer plaats zullen moeten maken voor andere zendelingen die onze taak straks overnemen: wij twijfelen niet of dat zal ook hun ideaal zijn.

Onzen hartelijken dank betuigen wij aan die leden, wier steun wij genoten hebben, en onze bede voor hen is, dat zij beloond mogen worden met standvastigheid en getrouwheid, zoodat zij in staat zullen zijn om alle moeilijkheden te overwinnen.

Heil zij 1913.

Arnhem.

SYLVESTER LOW.

GETUIGENIS.

Ik wil u, broeders. zusters, vanden,
Thans geven mijn getuigenis,
Die ieder mensch gewis kan vinden,
Als hij slechts biddend zoeker is.
Ook mij heeft Hij den weg gewezen
Te midden van een dwaalleermacht;
Zoo zal Hij voor een ieder wezen,
Die trouw geloovig op Hem wacht.

O, mocht Zijn Geest zoo in u werken,
Die nog met twijfel zijt belaan, -
U in uw tegenspoeden sterken,

Gelijk Hij 't eens mij heeft gedaan.
Dan wordt 't een voorrecht mee te
[zingen

Met 't lied der schare, - zoo veracht:
Dan kan geen twijfel binnen dringen,
't Wordt voor uw geest dan nooit meer
[nacht.

God schenkt u dan Zijn openbaring;
En dwaalleer vliedt uit uw gemoed:
Op ieder raadsel volgt verklaring,
Gij weet dat God nog wondren doet.
En blijft gij trouw Zijn wil betrachten,
Hij voert u dan tot 't watergraf;
Beloont u voor 't geloovig wachten,
En wascht u al uw' zonden af.

Dan zal de Trooster tot u komen,
Als Hij tot mij gekomen is.
En kalmte en vree zal in u wonen,
Ten spijt van al wat vijand is.
Dan zult gij weten, „God is Liefde!”
Hij, - die ons immer gadeslaat
Legt u, als mij, een vree in 't harte,
Die al 't verstand te boven gaat.

W. E. v. d. Ploeg.

GROETEN VAN DE GRONINGER CONFERENTIE.

Vandaag gingen mijne gedachten terug over het jaar wat nu welhaast voorbij is. En inderdaad kan ik zeggen, iederen dag in den afgelopen tijd in de onderscheidene dingen des Heeren hand te hebben opgemerkt.

In deze — de Groninger — conferentie is het werk met rassche schreden vooruitgegaan. De Ouderlingen werken in liefde en eenheid, en wij allen danken den Heer dat Hij ons zoo rijkelijk heeft gezegend, en de vruchten van onzen arbeid ons heeft laten zien. Bovendien, dat Hij ons voorgangers heeft gegeven, die waardig zijn den naam van raadslieden en leiders te dragen. Zij hebben de liefde en vereering van ons allen, en wij danken hen voor hunnen onvermoeiden ijver en bekwame vaderlijke raadgevingen. In hen heeft de Heer mannen gevonden, die geïnspireerd zijn met liefde voor het Evangelie en voor al degenen, die dat Evangelie hebben aangenomen.

Ik hoop, dat 1913 ons allen veel geluk en zegen zal brengen, waaraan ik vermeen te moeten toevoegen, dat het eveneens mijn wensch en hoop is, dat allen, die ingelijfd zijn geworden in de kudde van Christus, getrouw en standvastig mogen blijven als leden van Zijne Kerk, dewelke beschouwd moet worden als eene opvoedingsschool, waarin de Heer ons de vruchten van Zijne verlossing mededeelt, en ons bereid maakt om het koninkrijk der hemelen te beërven.

God beware en zegene ons allen, opdat wij Hem beter mogen leeren kennen, en eenmaal met Zijne verlore gemeente zegepraalend voor Zijnen troon mogen staan.

Groningen.

H. COBURN.

BRIEF UIT HARLINGEN.

Wij ontvingen van de familie W. Koster te Harlingen een uitvoerig schrijven aangaande den dood van hun dochtertje.

Broeder Koster schrijft: „Een zware slag heeft ons getroffen. Ons dochtertje, nog slechts vier jaren oud, werd ons door den dood ontrukkt. Zwaar treft ons weliswaar die slag, temeer omdat wij hadden verwacht dat de Heer met dit ons en allen zoo lieve kind iets groots voor had. Ze was in werkelijkheid de bloem van onze kleine gemeente, en hoe jong ze ook nog was, gaf ze toch reeds blijken van eene innige godsvrucht te bezitten.

Wij wenschen echter te berusten in Hem wiens doen enkel wijsheid is, en die gezegd heeft, dat geen enkele dezer kleinen zal verloren gaan. Wij weten, dat diegene van onze geliefden die ons zijn voorgegaan, ons enkel wachten om straks weer met ons vereenigd in alle de geneugten te kunnen deelen, die voor de getrouwen zijn weggelegd.

GROETEN VAN DE ROTTERDAMSCHÉ CONFÉRENTIE.

„Ben ik mijns broeders hoeder?”

Dat is het antwoord wat Kaïn gaf, toen de Heer hem vroeg: „Waar is uw broeder Abel?” Kaïn's antwoord aan God bewijst, dat hij de betrekking niet verstond die er was tusschen hem en zijnen broeder. En zoo als het met Kaïn was in de dagen van ouds, zoo is het met zoo velen van Gods kinderen in den tegenwoordigen tijd: niet verstaande namelijk den band die er bestaat tusschen den een en den ander. Ware menschelijkheid verlangt aan den mensch deze eene groote les te leeren, „Gij zijt uws broeders hoeder!” Een keten is niet sterker dan zijn zwakste schakel. Gods kinderen dienen tezamen te worden geschakeld, en elk een van ons vertegenwoordigt een schakel in die groote keten van het menschdom. Gemeenschappen en organisaties kunnen niet beter zijn dan de onderscheiden individuen die die gemeenschappen en organisaties vormen, en het succes van deze corporaties is afhankelijk van iedere afzonderlijke persoonlijkheid.

Zal men rijzen tot hooger idealen en groote dingen afzonderlijk volbrengen, dan kan dat alleen geschieden door dat iedere persoonlijkheid op zich zelve naar hooger streeft. Abraham Lincoln merkte eens op: „Als ik in staat zal zijn om hooger te klimmen, dan hoop ik mijne naasten met mij omhoog te heffen, zoodat zij eene evengelijke vreugde mogen hebben.” Deze groote man gevoelde, dat er eene betrekking bestond tusschen hem en zijne naasten.

Zoo wij groot willen zijn, dan moeten wij leeren te dienen, omreden de mensch verkrijgt de grootste zedelijke ontwikkeling als hij zichzelf verliest in den dienst van anderen. De Zaligmaker beekde dit uit door de voeten te wasschen van Zijne discipelen.

Het Evangelie van Christus is opnieuw tot de aarde hersteld om Gods kinderen te leeren, dat zij huns broeders hoeder zijn. Jacobus zeide: „De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: weduwen en weezen bezoeken in hunne verdrukking, en zich zelve onbesmet bewaren van de wereld.” Laten wij daarom onze broeders en zusters helpen, en vergeten wij de goede daden, die wij hebben gedaan, door dezelve klein te maken in vergelijking met de grootere daden die wij doen, en de nog grootere handelingen die wij in de toekomst nog hopen te doen.

Rotterdam.

RAY v. WAGONER.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen,

Redactie :
ROSCOE W. EARDLEY

Assistent :
B. TIEMERSMA

ONZE PORTRETTEEN.

In dit nummer van De Ster bieden wij onze inteekenaren de portretten aan van al de ouderlingen die zich op 1 Januari 1913 in de Nederlandsch-Belgische Zending bevinden. Zonder twijfel zal dit zeer op prijs worden gesteld door de heiligen en vrienden, in wier huis de ouderlingen gedurende het afge-loopen jaar somwijlen verblijf hebben gehouden, met de goede tijdingen, die zij te brengen hebben. Weinigen van de lezers van De Ster hebben dit lichaam ooit te voren als eene groep tezamen gezien. Zij kennen hen enkel als afzonderlijke per-sonlijkheden, en deze foto's nu geven u een kijk op het zendelingen-aantal als eene organisatie. Een verslag van wat gedaan is geworden gedurende 1912 door de ouderlingen, zullen we in onze oplage van 15 Januari doen verschijnen.

Thans echter hebben we een ander doel op het oog met het geven van deze verschillende portretten. Zeer dikwijls verwijzen onze tegenstanders en vijanden naar de oprichters van onzen godsdienst als naar mannen die in elk opzicht onwaardig waren en ongeschikt om eenig groot werk op aarde voort te brengen. Een eerwaard(?) schrijver, verwijzende naar den profeet der laatste dagen, teekent hem als een „armzalig, onwetend dweper, geleid door droomen, zoekende naar verborgten schatten, en zeer dikwijls in strijd met de dienaren der wet.”

Deze portretten weerspreken in termen, sterker dan woor-den kunnen doen, den laster die zoo vaak — te dikwijls — naar ons volk wordt geworpen. Deze mannen zijn producten van het Mormonisme. Velen van hen hebben den godsdienst van de Heiligen der Laatste Dagen in hun eigen vaderland aangenomen, en dat heeft zonneshijn en vrijheid in hunne harten gebracht van af het eigenst uur van hunne inlijving door het doopwater. Anderen zijn de zonen of kleinzonen van de oprichters der Kerk. Hunne vaders of grootvaders waren verbonden met den profeet Joseph Smith, en hadden hem aanvaard als hunnen godsdienst-leeraar en geleide. Door de groote waarheden die hij in hunne harten wist te planten, en het geloof door hem in hun gemoed geïnstalleerd, waren zij in staat om vervolging te verduren; zij zagen den dood in het aangezicht, en toen zij in letterlijken zin uitgeworpen waren in de woestijn, werden zij in staat gesteld om de moeilijkheden van het pioniersleven te weerstaan, en de wil-

dernis te doen bloeien als de roos, en een land te openen, wiens weergalooze hulpbronnen door geen ander land ter wereld worden overtroffen. En te midden van deze moeiten, vervolgingen en ellenden van het pioniersleven, handhaafden zij den hoogsten standaard van zedelijke moraal, en ontwikkelden een geloof dat als een bolwerk stand heeft gehouden gedurende eene periode van twijfel en ongeloof die zich later over het land slingerde.

Dat zij in staat zijn geweest om hun geloof te planten in de harten van hunne kinderen, zelfs van het derde en vierde geslacht, kan niet worden tegengesproken door iemand, die met de feiten bekend is. Dat geloof heeft eene werkelijke verwantschap tusschen hen en God ontwikkeld. Hij, God, is voor hen niet een veraf Wezen in de hemelen, dewelke gevreesd moet worden, maar Hij is de Vader van hunne geesten in werkelijken zin, en is nabij hen om hen te leiden en te zegenen. Hunne harten zijn vervuld met dankbaarheid tot Hem, en Hij stort Zijne liefde over hen uit. Allicht geen ander volk in heel de wereld is zoo voorspoedig geweest in het aankweken van waar geloof in de harten van hunne kinderen als de Heiligen der Laatste Dagen. De aanwezigheid van deze jonge mannen in onze zending is het bewijs van de hoedanigheid van hun geloof. Zij zijn niet hier te lande opdat zij eenig persoonlijk voordeel mogen ontvangen. Aan hen wordt niet een groot geldelijk loon betaald om zendingswerk alhier te doen. Integendeel, zij ontvangen voor hun werk geen enkele vergoeding, hoe ook, en ze zijn zelfs verplicht om te betalen voor het grootste gedeelte van de literatuur, die zij zoo ruimschoots verspreiden van deur tot deur en van stad tot stad. De kosten die zij, wijl zij van huis zijn, noodwendig hebben te maken, worden of door henzelfen, of door de hunnen gedragen.

Zij zijn niet hier omreden ze hier een beter tehuis vonden dan dat ze in Amerika hadden. Herbergzaam als het Nederlandsche volk, en vrij als dit land is, verlieten de meesten van de zendelingen hun tehuis en geliefden om hier toestanden te ontmoeten die verre beneden de omstandigheden staan en die een enkele hunner genoot in zijn tehuis in het Rotsgebergte.

Zij zijn niet hier om meisjes of vrouwen te zoeken, zooals zoo menigmaal valschelijk van hen gezegd is geworden. Aantrekkelijk en huiselijk als de Hollandsche meisjes zijn, in het westelijk gedeelte van de Vereenigde Staten zijn duizenden van reine en edele meisjes, in staat om evengoede vrouwen te worden, en die verlangend zijn om te huwen met jonge mannen, die een onbevlekt rein en zuiver leven leidden, zooals de levens van Mormoonsche zendelingen zonder uitzondering zijn. In betrekking tot deze zaak staat bovendien de Mormoonsche

zendeling onder de heilige gelofte in geen enkel opzicht eenige aandacht te schenken aan eenige vrouw, uitgezonderd die, welke natuurlijkerwijze gegeven dient te worden aan een of ander lid van de kudde, hetzij dan man of vrouw. Dezen regel van de zedings-discipline te overtreden, is de grootste fout in betrekking tot den te volgen gedragslijn, die gemaakt kan worden, en kan den zendeling onderwerpen aan eene censuur, waarvan de gevolgen bezwaarlijk te overzien zijn. Zij zijn niet hier, om noch meisjes, noch vrouwen, noch mannen aan te raden om naar Amerika te gaan, en zij kunnen geen enkele belofte maken, van welken aard dan ook aan hen, die uit eigen vrijen wil besluiten om een nieuw tehuis te zoeken in de Nieuwe wereld.

Maar waarom dan wel zijn zij hier?

Eenvoudig, maar nadrukkelijk om hun diep en standvastig geloof, dat zij in het bezit zijn van het Evangelie van Jezus Christus, en omreden zij liefde in hunne harten gevoelen jegens alle menschen. De vruchten en de vreugde geproefd hebbende van het Evangelie, en de rechtvaardige vrijheid van zonde en valsche leer die het Evangelie met zich brengt, zijn zij verlangend dat zooveel van Gods kinderen als mogelijk is, geleid mogen worden om dezelfde zegeningen en dezelfde vreugde te mogen leeren genieten.

En waar vandaan kwam dit geloof?

Oorspronkelijk openbaarde God zichzelf aan Joseph Smith, ongeveer twee en negentig jaar geleden, en na dien tijd voor een tijdsbestek van omtrent vier en twintig jaren lang. Joseph Smith, onder de directie van den Heiligen Geest, leerde de vaders en grootvaders van menig een van deze zendingen, en zij op hunne beurt brachten dit over tot hunne kinderen en kleinkinderen, en het geloof dienaangaande was verzegeld en standvastig gemaakt door den Geest des Heeren.

Deze foto's dan, staan als eene getuigenis van de waarheid van het Mormonisme, en wij bevelen ze aan in de aandacht van onze lezers, en in het bijzonder aan hen, die van gelaatkunde eenige studie hebben gemaakt, zoo ons tijdschriftje in de handen van zoodanigen mocht komen. Voor hen, die uit de gelaatstreken kunnen lezen, zullen ze een rein, ernstig, waardig karakter openbaren, welke met geene mogelijkheid de vruchten kunnen zijn van een onheiligen godsdienst.

AANGEKOMEN.

13 December 1912. Ouderlingen J. A. Burrows van Huntsville, Utah, J. V. Parker van Rexburg Idaho, en Richard B. West van Portland, Oregon.

Ouderling Burrows is de Rotterdamsche, Ouderling Parker de Groninger, en Ouderling West de Arnhemsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

TER OVERDENKING.

Als dit nummer onder de oogen van onze lezers komt, dan is er de mijlpaal alweer gepasseerd. Dan schrijven wij niet meer 1912, maar het rad van den tijd heeft alsdan een slag voorwaarts gemaakt, en het jaartal wat wij bezigen is 1913 geworden. Negentienhonderd en dertien jaar is het dan geleden, dat Christus geboren werd, en met de bedoeling op de aarde kwam, om het lied der engelen, wat wij kort geleden hebben nagezongen, namelijk „Eere zij God in de hoogste hemelen, vrede op aarde en in den menschen een welbehagen,” — te verwezenlijken. Ruim negentien eeuwen is het geleden dat door Hem daartoe de meest bekwame en meest ernstige pogingen zijn aangewend. Toch is dat ideaal, tot heden nog slechts een ideaal gebleven. Vanwaar is dat? Vanwaar is het dat deze schoone profetie nog niet ten volle in vervulling is getreden? Lag het aan den Prediker ervan, en den Voorbeeldgever? Neen, aan Hem lag het niet. Hij offerde voor het ideaal Zijn leven, maar degenen die na Hem kwamen, hebben Zijne Goddelijke voetstappen niet gedrukt, en de schoone bedoelingen van Hem, die enkel kwam om den vrede der volkeren daar te stellen, zijn eerst wreedelijk miskend, en daarna achteloos misverstaan en begrepen. Dat was het verleden. Wat zal echter de toekomst zijn? De toekomst berust voor een gedeelte in onze handen, en tot sterking van die handen heeft de hooge God nogmaals de boodschap van Zijnen Goddelijken Zoon doen weerklinken, en het menschedom aangezocht om de eerstkomende eeuwen beter te maken, dan dat het verleden is geweest. De verkondigers daarvan zijn wij. De verkondigers niet alleen door woord, maar bovenal door daad. Die daden te volbrengen zij ons streven in 1913, en al gelooven we ook dat het ons streven is geweest in 1912, toch kunnen de pogingen daaromtrent door een ieder van ons nog verbeterd worden, en alleen door zóó te doen kunnen wij blijk geven, dat het ware Evangelie woont in de harten van de lezers van De Ster. Alleen daardoor kunnen wij blijk geven, dat wij voordeel trekken uit het feit, in teekenaren te zijn van een tijdschrift wat gewijd is aan de verspreiding van waarheid en deugd onder zijne lezers. Voorwaarts dus in den nieuwen jaarkring.

RECTIFIATIE.

Wij achten ons verplicht met een enkel woord te wijzen op een verzuim in het laatste nummer van ons tijdschrift. Het verhaal, „Het eenzame Kerstfeest”, wat wij zonder bijvoeging van den naam van den schrijver plaatsten, was van den in onze kringen zoo bekenden novellenschrijver, Nephi Anderson. Wij geven gaarne eer aan wie eere toekomt, maar door een misverstand tusschen redacteur en assistent was de naam abusievelijk niet vermeld geworden.

REDACTIE.

BRIEF UIT FRANKRIJK.

Bij den aanvang van 1913 wensch ik de leden en de lezers der Ster een zegenrijk jaar, en ik hoop, dat het u in de toekomst allen wel mag gaan op geestelijk zoowel als op maatschappelijk gebied. Mocht gij echter beproevingen en teleurstellingen tegemoet gaan in het jaar wat voor ons ligt, zoo weet dan dat ook die voor uwe vooruitgang dienstig zijn, en dat de mensch hierdoor verbeterd en versterkt kan worden. Oorspronkelijk schijnt dit wel zoo niet, maar toch in het eind zullen wij, wanneer deze moeitijkheden met geduld gedragen worden, daarvan de zegenrijke vruchten plukken. In het zendingsveld heb ik daar menigmaal de ondervinding van opgedaan, en dagelijksch gevoel ik mij dankbaarder gestemd tot den Hemelschen Vader voor alle Zijne zegeningen, aan mij ook in dit opzicht zoo rijkelijk bewezen.

Moge de Heere u allen nabij zijn met Zijnen Geest, opdat gij in staat moogt wezen de ijzeren roede (Zijn woord), ten einde toe te blijven vasthouden.

Rijssel (Frankrijk).

JOHANNES KLAPHAAK.

WIE WENSCHT ZIJN STER TE HEBBEN
INGEBONDEN?

Even als vorig jaar geven we ook nu wederom volgaarne aan onze lezers de gelegenheid om de Ster te hebben ingebonden. Wie dat wensch moet er voor zorgen, dat al de nummers, tezamen gevoegd, en op nummer af klaargelegd, vóór 31 Januari 1913 opgezonden zijn aan Crooswijkschesingel 7b te Rotterdam. Het binden kost 60 cent per jaargang. Vriendelijk wordt ieder verzocht dit geld er dadelijk bij te voegen.

Op plaatsen waar zendingen zijn kan dit geld ook aan hen worden afgedragen, maar ieder heeft er zelf voor te zorgen dat zijn Ster op het Hoofdkantoor komt, voorzien van duidelijk adres van den afzender. Begin Maart kunnen ze dan ongeveer terug zijn.

REDACTIE.

PARIJS, NOVEMBER 1912.

„En voilà mademoiselle, une petit journal pour vous.” 1) — zoo sprak de conciërge die de brieven bij de bewoners rondbrengt. „Vous est content?” 2) — vroeg hij: want hij weet wel, dat als hij mij dat kleine k rantje brengt, ik dan altoos bijzonder verheugd kijk. Het is dan ook de eenige Hollandsche lectuur die ik hier ontvang, redenen waarom de Ster mij altijd dubbel welkom is. Toen ik haar 's avonds las, was ik niet weinig verrast, door te lezen, „De Fransche Zending”, alsmede verder te vernemen, dat er hier zendelingen en vergaderingen zullen komen. „Soyez le bienvenu!” 3) sprak ik in mijzelve, want menigmaal was de gedachte bij mij opgekomen: 'k wenschte wel dat er hier, evenals in Arnhem (waar ik vroeger woonde) ook eene afdeeling was van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, maar dat mijn wensch zóó spoedig in vervulling zou komen, kijk, dat had ik niet gedacht. Onwillekeurig kwam mij Lied No. 184 in de gedachte.

Laten wij hopen en bidden, dat God deze gevormachte dienstknechten van Hem rijkelijk moge zegenen in deze zoo groote onderneming. Gaarne geef ik mijne getuigenis steeds dankbaar te zijn, dat ik mag behooren tot diegenen die het voorrecht hebben het ware Evangelie te hebben aangenomen, en eer lid te zijn van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Zuster VAN DER WERF.

- 1) Als 't u belieft, juffrouw, een klein krantje voor u.
- 2) U is blijde?
- 3) Weest welkom.

GETUIGENIS.

Daar ik de gelegenheid mis om mijne getuigenis mondeling te verstrekken aan alle mijne broeders en zusters, zoo gevoel ik mij gedrongen om dat in De Ster te doen.

Van mijne vroegste jeugd af aan was mij in de heilige zaken van den godsdienst reeds onderwijs gegeven. De gereformeerde leer, waarin ik werd grootgebracht was alles voor mij. Ik twijfelde er nimmer aan, of deze was de waarheid. Als kind van vier jaren, was ik mij reeds bewust dat ik hier op aarde was gekomen om mij te bekeeren. Later ontdekte ik in de leer die mij steeds was voorgelouden, dat ik mijzelf niet kon bekeeren, maar dat God mij moest hebben uitverkoren, daar ik anders

niet zou kunnen zalig worden. Ik groeide in deze overtuiging op, en had verder nimmermeer rust. Er waren zelfs tijden in mijn leven, dat ik wanhopend werd. Het was mijn verlangen mij te bekeeren en zalig te worden, en ik kon niet. Nergens vond ik troost. Nimmer zeide men mij de korte maar krachtige woorden die tot Paulus gesproken werden, namelijk: „laat u doopen en uwe zonden afwasschen.” Ik zocht bevrediging in vele sekten, maar vond geen baat. Eindelijk hoorde ik hier in Arnhem van de Mormonen. Afschuw was mij omtrent deze menschen ingeprent geworden, en hoewel ik mij thans daarvoor schaam, toch is het de waarheid, ik trachtte hen te bestrijden, waar ik kon. Ik kwam echter ongezoekt met hen zelve in aanraking, en Gode zij dank, ik en mijne overtuiging op vooroordeel gegrond, moesten het verliezen en het Mormonisme overwon mij. Thans weet ik wat het Evangelie is. Thans weet ik waar ik moet zoeken om den weg tot zaligheid te vinden, en waar ik ook kom, hoop ik mij nimmer te schamen om van ons Evangelie te getuigen. Mijne vroegere leeraars en vrienden, zij hebben mij allen verlaten, maar toch gevoel ik mij volkomen gelukkig, aangezien ik weet één Vriend in den Hemel te bezitten. Ik heb vrede in mijn hart en inderdaad de waarheid in mijn bezit.

Mochten er onder de lezers van de Ster nog enkelen zijn die in twijfel staan om den stap te doen, zoo zou ik hen willen toeroepen: geeft u over aan God en waag het met Hem. Tot mijne broeders en zusters, laat mij zegenen, blijft getrouw en standvastig in het Evangelie door u aangenomen, en laat ons nimmer eene kans voorbij laten gaan om te trachten onze kennis te vermeerderen en daardoor ons geloof en onze getuigenis te versterken.

Dat Gods zegen op u allen moge zijn, is mijn gebed voor u in Jezus naam.

Arnhem.

ADRIANA VAN EIK.

VAN OVER DEN OCEAAN.

Het doet mij genoegen u te kunnen melden, dat wij ons nog even als toen wij Nederland verlieten, steeds verblijden in het Evangelie. Vele beproevingen hebben wij hier weliswaar medegemaakt, maar in dat alles heeft Gods geest ons niet verlaten. Integendeel, wij zijn door de moeilijkheden ons overkomen, gesterkt geworden. Wij weten dat de Heer een gelouterd en beproefd volk wenscht, en het daarom is, dat Hij ons in dit korte tijdsbestek zooveel heeft doen overkomen. Waren wij neerslachtig, of verdrietig, dan bogen wij onze knieën voor onzen Vader in den Hemel terneder, en vroegen Hem ons te willen sterken en staande te houden; en bemoedigd en getroost

stonden wij menigmaal dan weer op. Wel denken wij nog vaak aan ons oude Vaderland en aan degenen, die wij daar achterlieten, maar wij weten eveneens voor welk doel wij hier zijn gekomen, namelijk om het werk voor onze geliefde dooden te doen. Wij hebben dan ook reeds het voorrecht gehad, om die heilige verordening te verrichten, en wij hopen en wenschen, dat de Heer ons moge zegenen, om verder te gaan in dit heilig werk. Wij weten, dat het Evangelie de waarheid is, en dat het eene kracht Gods is tot zaligheid als wij volharden tot het einde. Hopende u allen eens terug te mogen zien, en Gods besten zegen u toewenshende,

Uw Broeder en Zuster,

H. J. HIJT en Echtgenoot.

Ofschoon niet in Utah, zoo maken wij het hier uitstekend in het verre westen. Wij hopen dat eveneens ook u met uw tijdschrift, wat wij altoos gaarne lezen, en waarnaar wij steeds met verlangen uitziën, den zegen des Heeren moogt genieten.

Familie OVINK, Canada.

INHOUD.

Hoofdkantoor Blz.	1	Groeten v. d. Rotterd. Conf. Bzl.	12
Een Nieuwjaarsgroet »	2	Onze Portretten »	13
Van den Zendings-Secretaris »	3	Aangekomen »	15
Amsterdamsche Conferentie »	5	Ter overdenking »	16
Groeten v. d. A'damsche Conf. »	6	Rectificatie »	17
Arnhemsche Conferentie »	7	Brief uit Frankrijk »	17
Groeten v. d. Armh. Conf. »	8	Wie wenscht zijn „Ster" te hebben ingebonden? »	17
Getuigenis »	8	Parijs, November 1912 »	18
Groninger Conferentie »	9	Getuigenis »	18
Groeten v. d. Groninger Conf. »	10	Van over den Oceaan »	19
Brief uit Harlingen »	10		
Rotterdamsche Conferentie »	11		

Uitgegeven door de Ned.-Belg. Zending, Crooswijkschesingel

7 B. Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen —

der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50.